

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Silenci d'or, paraula de plom

Les polítiques de DA han afavorit la pèrdua d'esperança

El cap de Govern, Antoni Martí, va etzibar als consellers generals, dimecres passat, un discurs de plom, de més de tres hores, per lloar els sis anys i escaig que fa que està al Govern.

Receptes simples a problemes complexos però, al capdavant, com li digué Víctor Naudi, portaveu d'SDP al Consell General, el seu discurs "genera més preocupació que confiança, és un discurs retòric i buit de contingut que posa de manifest que s'ha deixat passar una gran oportunitat de millorar la situació del país. És, simplement, la manifestació d'un fracàs". És cert: en les qüestions cabdals el silenci d'or de Toni Martí volia amagar el seu fracàs.

Els portaveus de DA han confirmat que són incapaços de marcar un rumb. Sembla que no tenen cap altra preocupació que sobreviure entre les onades del dèficit pressupostari i l'ofensiva del Govern espanyol, de Mariano Rajoy, per consolidar el seu coseñoriu sobre Andorra.

Cada dia és més clar que s'ha instal·lat una mena de regència externa que busca dirigir els sectors principals de l'economia del país posant els seus propis homes en els llocs de rellevància administrativa: Agència Fiscal i de Fronteres, gabinet jurídic del Govern, direcció de l'Hospital i dels serveis de sanitat, INAF i AREB.

Allí on es pot orientar i condicionar el futur immediat del país, Antoni Martí hi ha col·locat —o ha acceptat que li col·loquin— persones procedents del sud de la frontera. Per això Víctor Naudi

va recordar-li que havia "acceptat la pèrdua de sobirania davant la intromissió espanyola". Toni Martí va esquinçar-se les vestidures i va reclamar al portaveu d'SDP que li donés exemples. Quan li va recordar el que ja sabia prou bé, el cap de Govern va haver de posar tap a l'esquella.

La intervenció de Víctor Naudi va demostrar que el nostre país té tres problemes que haurien de ser prioritaris: la ruptura social, la profunda crisi laboral del jovent i l'encarcament institucional.

S'ha instaurat una mena de regència externa que dirigeix l'economia del país

El salari mitjà baixa un 9,8%; un 7,1% la massa salarial; la classe mitjana perilla

A Andorra hi ha una marginació social creixent i un procés de desmanegament de la classe mitjana. Hi ha una davallada del salari mitjà d'un 9,8% i la massa salarial ha baixat un 7,1%. Què ha fet el Govern per solucionar-ho?

Estem en la cultura de la caritat: el Govern s'escapa de la seva responsabilitat i ho deixa en mans d'organitzacions assistencials, religioses o civils.

Els joves no troben feina. L'edat d'emancipació s'allarga.

Els que poden marxar a l'estranger, la majoria es queda a casa dels pares.

Les conseqüències d'aquest endarreriment en la independització fan por: es perjudica l'aprenentatge de la responsabilitat i es malmet la creativitat i la innovació.

Tot plegat té un important cost psicològic perquè impedeix a una generació de realitzar-se amb autonomia i llibertat.

És un drama personal però és, també, un problema col·lectiu: un país que es carrega una generació es carrega el seu futur.

Els governs encapçalats per Toni Martí quedaran en la memòria com uns anys de pèrdua d'autoestima nacional. I també de por al futur. Les polítiques de DA han afavorit la pèrdua d'esperança. I s'ha fet mal a l'economia productiva.

I l'ofensiva contra l'autogovern comunal afegeix llenya a la crisi institucional.

Els empresaris parlen de s'breadministració en la vida diària. Ens han muntat una societat de malfiats, que organitza la sospita generalitzada. S'imaginem tots els mecanismes per prevenir frauds i fan la vida impossible a la immensa majoria dels que només volen treballar i respectar les lleis i els reglaments. El resultat és que la vida econòmica és irrespirable i el país es va bloquejant.

Esdevé urgent canviar aquest mal sistema restablint un sistema de confiança, perquè els països prosperen si les institucions treballen per tothom.